

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL BUAB „S1“ 2016-03-30 SKUNDO**

2016 m. gegužės 23 d. Nr. S-103 (7-68/2016)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:
komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Veršėlienės
Martyno Endrijaičio
Rasos Stravinskaitės – pranešėja
Linos Vosylienės

sekretoriaujant
mokesčių mokėtojo ir mokesčių
administratoriaus atstovams nedalyvaujant

J. D.

2016 m. gegužės 17 d. posėdyje išnagrinėjusi BUAB „S1“ (toliau – Pareiškėja) 2016-03-30 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija, centrinis mokesčių administratorius) 2016-03-22 sprendimo Nr. 331A-23450, n u s t a t ė:

Inspekcija 2016-03-22 sprendimu Nr. 331A-23450, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 87 straipsniu, mokesčių įstatymais, Mokesčio ir baudos už administracinę teisės pažeidimą permokos (skirtumo) grąžinimo (įskaitymo) taisyklėmis, patvirtintomis Inspekcijos viršininko 2004-12-07 įsakymu Nr. VA-186 „Dėl mokesčio ir baudos už administracinę teisės pažeidimą permokos (skirtumo) grąžinimo (įskaitymo)“, (toliau – Taisyklės) ir išnagrinėjusi Pareiškėjos 2015-11-13 prašymą grąžinti (įskaityti) mokesčio ir (arba) baudos už administracinę teisės pažeidimą permoką (skirtumą) Nr. (17.16-40) GES-467921, nusprendė Pareiškėjai negrąžinti 2986,00 Eur sumos (neįskaityti) mokesčio ir (arba) baudos už administracinę teisės pažeidimą permokos (skirtumo), nurodydama, kad yra nepateiktos visos pareikalautos pateikti deklaracijos ar mokesčių apyskaitos, kurias, vadovaujantis MAĮ 87 str. 6 dalimi, privaloma pateikti.

Sprendime nurodyti papildomi negrąžinti (neįskaityti) dalies ar visos prašomos sumos priėmimo motyvai, t. y. Pareiškėja iki 2016-03-17 nėra pateikusi:

– 2015-07-01–2015-07-31 mokesčio laikotarpio PVM deklaracijos FR0600 formos (teikiama pasibaigus mokesčiniam laikotarpiui iki kito mokesčio laikotarpio 25 d.), išregistruojamo (likviduojamo) asmens paskutinio mokesčio laikotarpio PVM deklaracijos FR0600 formos (nuo 2015-08-01 iki 2015-08-15, pateikiama per 20 dienų nuo sprendimo išregistruoti iš PVM priėmimo);

– 2014 m. mokesčio laikotarpio metinės pelno mokesčio deklaracijos PLN204 formos (teikiama pasibaigus mokesčiniam laikotarpiui iki kito mokesčio laikotarpio šešto mėnesio 1 d.); 2015 m. metinės pelno mokesčio deklaracijos PLN204 formos nuo mokesčio laikotarpio

metų pradžios iki bankroto procedūrų pradžios (teikiama per 30 dienų nuo bankroto procedūrų pradžios);

- 2015 m. mokestinio laikotarpio metinės A klasės išmokų, nuo jų išskaičiuoto ir sumokėto pajamų mokesčio deklaracijos FR573 formos (teikiama pasibaigus mokestiniam laikotarpiui iki kito mokestinio laikotarpio vasario 15 d.);

- 2013 ir 2014 metų mokestinių laikotarpių ataskaitos apie kontroliuojamuosius ir kontroliuojančius vienetus bei asmenis FR0438 formų (teikiamos pasibaigus mokestiniam laikotarpiui iki kito mokestinio laikotarpio šešto mėnesio 1 d.);

- 2015-05-01–2015-05-31, 2015-06-01–2015-06-30, 2015-07-01–2015-07-30 ir 2015-08-01–2015-08-15 mokestinių laikotarpių gaunamų ir išrašomų PVM sąskaitų faktūrų registru FR0671, FR0672 (Pareiškėjai buvo įteiktas 2015-04-21 mokesčių administratoriaus nurodymas Nr. ()-115-836 pateikti registrus per 25 dienas mokestiniam laikotarpiui pasibaigus).

Inspekcijos 2016-03-22 sprendimo Nr. 331A-23450 priede nurodyta, kad Pareiškėja, nuo 2015-07-14 turinti bankrutuojančios įmonės statusą, 2015-11-13 pateikė prašymą grąžinti (įskaityti) 2986 Eur PVM permoką (skirtumą), susidariusią už mokestinius laikotarpius nuo 2014-01-27 iki 2014-11-25. Nagrinėdamas prašymą, mokesčių administratorius nustatė, kad Pareiškėja nepateikusi visų privalomų pateikti deklaracijų, todėl, vadovaudamasis Taisyklių 17 p., Pareiškėjai 2016-03-07 išsiuntė raštą „Dėl papildomų dokumentų / duomenų pateikimo“, kuriame prašė pateikti nepateiktas privalomas pateikti deklaracijas ir informavo, kad nepateikus minėtų deklaracijų mokesčio permoka (skirtumas) bus negrąžinta (neįskaityta). Tačiau Pareiškėjos bankroto administratorius V. P. 2016-03-16 raštu Nr. 16-03-16-01 (pateiktu el. paštu) informavo apie Lietuvos Respublikos įmonių bankroto įstatymo (toliau – ĮBĮ) 11 str. 3 d. 16 p. ir 10 str. 7 d. 3 p. nuostatas bei pateikė finansinę atskaitomybę už 2010–2015 m. Nurodyta, kad 2016-03-17 administratorius telefonu ir el. paštu informuotas, kad finansinę atskaitomybę turi pateikti juridinių asmenų registro tvarkytojui. Akcentuota, jog, kai nepateiktos visos privalomos pateikti deklaracijos, negalima teigti, kad susidariusi permoka pagrįsta, nes, pateikus visas deklaracijas, galimi priešpriešiniai vienas prieš kitą įskaitymai, todėl atlikus įskaitymus permokos gali ir nebūti. Konstatuota, kad Pareiškėjai 2986 Eur PVM mokesčio permoka (skirtumas), susidariusi už mokestinius laikotarpius nuo 2014-01-17 iki 2014-11-25, negrąžinama, nes, vadovaujantis MAĮ 87 str. 6 d., nepateiktos visos pareikalautos pateikti deklaracijos, kurias privaloma pateikti.

Pareiškėja nurodo, jog nesutinka su Inspekcijos sprendimu, prašo jį panaikinti ir grąžinti mokesčio permoką (2986,00 Eur).

Skunde nurodoma, kad Vilniaus apygardos teismas 2015-07-03 Pareiškėjai iškėlė bankroto bylą (civilinė byla Nr. eB2-4327-465/2015), bankroto administratoriumi paskirtas V. P. . Pažymima, kad teismas nutarties rezoliucine dalimi nustatė terminą, per kurį kreditoriai turi teisę pareikšti savo reikalavimus, atsiradusius iki bankroto bylos iškėlimo, t. y. 45 dienas nuo nutarties įsiteisėjimo dienos. Be to, šia nutartimi bankroto administratorius buvo teismo įpareigotas atlikti veiksmus, numatytus ĮBĮ 10 str. 4 d. 3 punkte ir 10 str. 7 d. 8 punkte, t. y. sudaryti ir pateikti teismui tvirtinti visų įmonės kreditorių ir jų reikalavimų sąrašą, sudarytą pagal įmonės buhalterinės apskaitos duomenis, ne vėliau kaip per mėnesį nuo nustatyto termino, iki kada kreditoriai turi teisę pareikšti savo reikalavimus, pabaigos; teismui pateikti tikslūs duomenis apie Pareiškėjai iškeltas bylas, pareikštus ieškinius, areštuotą turtą bei vykdomą išieškojimą; pateikti teismui įmonės lešų sąmatą sumai, kurią jis turi teisę naudoti administravimo išlaidoms apmokėti, kol kreditorių susirinkimas patvirtins administravimo išlaidų sumą; per 30 darbo dienų nuo teismo nutarties patvirtinti kreditorių ir jų finansinių reikalavimų sąrašą. Buvęs Pareiškėjos vadovas per 10 dienų terminą nuo nutarties įsiteisėjimo dienos buvo įpareigotas administratoriui perduoti visus Pareiškėjos dokumentus, turtą pagal balansą, sudarytą nutarties iškelti bankroto bylą įsiteisėjimo dienos duomenimis.

Teigiama, kad bankroto administratorius, vykdydamas teismo nurodymus, elektroniniu būdu bei 2015-08-19 ir 2015-09-18 raštiškai, registruotais laiškais, buvusiam Pareiškėjos direktoriui J. Kaukėnui priminė apie teismo nurodymą perduoti visus Pareiškėjos buhalterinius

dokumentus bei pateikti ataskaitas ir balansus bankroto bylos iškelimo datai. Paštu gavus įmonės dokumentus, nustatyta, kad nėra Inspekcijos reikalaujamų mokesčių apskaitų ir deklaracijų bei nepateikti atskiri buhalteriniai dokumentai, todėl tvirtinama, kad bankroto administratorius jų pateikti taip pat negali.

Skunde pastebima, kad, ĮBĮ 11 str. 3 d. 16 dalies ir MAĮ 87 str. 6 dalies nuostatose yra apibrėžtos bankroto administratoriaus ir mokesčių administratoriaus pareigos, tačiau Inspekcija nesiėmė jokių priemonių duomenims nepateiktose deklaracijose nustatyti, todėl daroma išvada, kad ji tuos duomenis gali apskaičiuoti be šių nepateiktų deklaracijų. Kadangi iki šio momento Pareiškėja negavusi jokių pretenzijų dėl mokesčių nesumokėjimo, todėl daroma išvada, kad jų nėra. Tai esą patvirtina ir 2015-11-18 bei 2016-03-22 Inspekcijos sprendimo dėl Pareiškėjos permokų grąžinimo turinys.

Pabrėžiama, jog ĮBĮ 3 str. 1 dalyje apibrėžta įmonės kreditoriaus sąvoka, o konkrečiu Pareiškėjos atveju dėl mokesčių nesumokėjimo juo galėtų būti Inspekcija, jeigu ši įmonė turėtų įsiskolinimų. 2015-11-11 Vilniaus apygardos nutartyje civ. byloje Nr. eB2-4327-467/2015 buvo patvirtinti Pareiškėjos kreditoriai (tarp jų yra VSDFV Vilniaus skyrius ir kiti fiziniai bei juridiniai asmenys), tačiau Inspekcija jokio finansinio reikalavimo nepateikė ir nėra pripažinta kaip kreditorė. Todėl daroma išvada, kad Pareiškėja nėra nesumokėjusi priklausančių mokesčių valstybei, kuriuos kaip mokesčių administratorius privalo surinkti Inspekcija. Esant nurodytoms aplinkybėms, Inspekcija, negrąžindama mokesčio permokos, pasak Pareiškėjos, valdo svetimą jai nepriklausantį turtą – 2986,00 Eur pinigines lėšas, kurias pagal teismo sprendimą turi valdyti ir paskirstyti bankroto administratorius, kad šie pinigai galėtų būti panaudoti kreditoriniams Pareiškėjos įsipareigojimams padengti. Pareiškėja mano, kad Inspekcija, negrąžindama jai susidariusios permokos, pažeidžia ĮBĮ normas, teismo sprendimus, kreditorių teises bei varžo administratoriaus jam įstatymais nustatytas teises.

Akcentuojama, kad pagal ĮBĮ 10 str. 7 d. 3 punktą bankrutuojančiai bendrovei nedraudžiamas tik priešpriešinių vienaarūšių reikalavimų, atsiradusių iki bankroto bylos iškelimo, įskaitymas.

Įvertinusi tai, kas išdėstyta, Pareiškėja prašo Inspekcijos 2016-03-22 sprendimą Nr. 331A-23450 panaikinti ir įpareigoti grąžinti jai susidariusią 2986,00 Eur mokesčio permoką.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), įvertinusi bylos medžiagą, konstatuoja, jog Pareiškėjos skundas atmestinas, Inspekcijos 2016-03-22 sprendimas Nr. 331A-23450 tvirtintinas.

Ginčas byloje yra kilęs dėl Inspekcijos sprendimo negrąžinti (neįskaityti) Pareiškėjai 2986,00 Eur mokesčių permokos (skirtumo) teisėtumo ir pagrįstumo.

Byloje nustatyta, kad Pareiškėja, kuriai Vilniaus apygardos teismo 2015-07-03 nutartimi yra iškelta bankroto byla (civilinė byla Nr. eB2-4327-467/2015), atstovaujama bankroto administratoriaus V. P. , per *Mano VMI* portalą 2015-11-13 pateikė mokesčių administratoriui prašymą grąžinti (įskaityti) mokesčio permoką (skirtumą) – 2986,00 Eur sumą, susidariusią už mokestinį laikotarpį nuo 2014-01-27 iki 2014-11-25. Mokesčių administratorius Pareiškėjai 2016-03-07 išsiuntė raštą „Dėl papildomų dokumentų / duomenų“ pateikimo, kuriame prašė iki 2016-03-17 pateikti nepateiktas privalomas pateikti deklaracijas ir informavo, kad nepateikus minėtų deklaracijų mokesčio permoka (skirtumas) bus negrąžinta (neįskaitytas). Pareiškėjos bankroto administratorius V. P. 2016-03-16 raštu Nr. 16-03-16-01 (pateiktas el. paštu) informavo mokesčių administratorių apie ĮBĮ 11 str. 3 d. 16 p. ir 10 str. 7 d. 3 p. nuostatas bei pateikė finansinę atskaitomybę už 2010–2015 m. Inspekcija, pakartotinai išnagrinėjusi 2015-11-13 Pareiškėjos prašymą, priėmė ginčijamą sprendimą, kuriuo nusprendė Pareiškėjai negrąžinti (neįskaityti) 2986,00 Eur mokesčio permokos (skirtumo), šį sprendimą grįsdama tuo, kad Pareiškėja nepateikė visų iš jos pareikalautų pateikti deklaracijų ar mokesčių apyskaitų, kurias, vadovaujantis MAĮ 87 str. 6 dalimi, ji privalėjo pateikti.

Iš Pareiškėjos skundo matyti, jog Inspekcijai nepateikus jokio finansinio reikalavimo Pareiškėjai jos bankroto byloje (tarp Vilniaus apygardos teismo 2015-11-11 nutartyje civ. byloje

Nr. eB2-4327-467/2015 patvirtintų kreditorių Inspekcijos nėra), Pareiškėjos bankroto administratorius laikosi pozicijos, kad Pareiškėja nėra nesumokėjusi priklausančių mokėti mokesčių valstybei, todėl mano, kad Inspekcija, negrąžindama Pareiškėjai 2986,00 Eur mokesčio permokos, valdo svetimą jai nepriklausantį turtą. Be to, Pareiškėjos bankroto administratorius V. P. skunde, remdamasis ĮBĮ 11 str. 3 dalies 16 punktu (2013-04-18 įstatymo Nr. XII-237 redakcija), nurodo, kad Inspekcija nesiėmė jokių priemonių duomenims nepateiktose deklaracijose nustatyti, todėl daro išvadą, kad Inspekcija gali tuos duomenis apskaičiuoti be nepateiktų deklaracijų.

Pažymėtina, jog mokesčių permokos (skirtumo) grąžinimo klausimus reglamentuoja MAĮ bei su jo įgyvendinimu susiję kiti teisės aktai. MAĮ 2 str. 12 dalyje mokesčio permokos sąvoka apibrėžta kaip mokesčių mokėtojo sumokėta per didelę mokesčio suma, o to paties straipsnio 13 dalyje – mokesčio skirtumo sąvoka kaip mokesčių mokėtojui grąžintina (įskaitytina) iš biudžeto suma, kuri gali susidaryti mokesčio įstatymo nustatyta tvarka pildant mokesčio deklaraciją. Pagal MAĮ 87 str. 1 dalį mokesčių mokėtojo permokėtos mokesčių sumos centrinio mokesčių administratoriaus nustatyta tvarka yra įskaitomos mokesčių mokėtojo mokesčiai nepriemokai padengti. To paties straipsnio 5 ir 6 dalyse nustatyta, kad „mokesčių mokėtojo permokėtos mokesčių sumos, kurios lieka permokos sumas įskaičius mokesčiai nepriemokai padengti, grąžinamos mokesčių mokėtojo prašymu. <...> Mokesčių administratorius turi teisę patikrinti mokesčių mokėtojo prašymo grąžinti mokesčio permoką pagrįstumą šio įstatymo nustatyta tvarka ir terminais. Jei mokesčių administratorius nustato, kad prašymo grąžinti mokesčio permoką pagrįstumui patikrinti būtini papildomi dokumentai, jis ne vėliau kaip per 10 dienų po rašytinio prašymo grąžinti mokesčio permoką gavimo dienos nurodo mokesčių mokėtojui pateikti trūkstamus dokumentus ir nustato jų pateikimo terminą. Jei dėl mokesčio permokos grąžinimo bus atliekamas mokesstinis patikrinimas, šis patikrinimas turi būti pradėtas per 5 dienas nuo šio straipsnio 7 dalies 1 punkte nustatytų terminų pabaigos dienos“. Šias MAĮ 87 straipsnio nuostatas detalizuojančių Taisyklių 17 punkte nurodyta, jog prašymas (dėl permokos grąžinimo) turi būti užpildytas ir pateiktas, laikantis Taisyklėse nustatytų reikalavimų. Jei pateiktame prašyme įrašyti duomenys yra neteisingi ir (arba) netikslūs, ar nustatoma, kad trūksta papildomų dokumentų ar duomenų sprendimui priimti, Inspekcijos valstybės tarnautojas ar darbuotojas, vadovaudamasis MAĮ 87 straipsnio 6 dalimi ne vėliau nei per 10 kalendorinių dienų ir atsižvelgdamas į MAĮ 111 straipsnio reikalavimus, kai pateikiamas prašymas dėl nepagrįstai išieškotų lėšų grąžinimo, ne vėliau nei per 5 darbo dienas po prašymo gavimo, jį pateikusiam asmeniui išsiunčia pranešimą per *Mano VMI* ar prašyme nurodytu gyvenamosios vietos adresu, ar Mokesčių mokėtojų registre įregistruotu adresu korespondencijai gauti, buveinės (biuro) adresu Inspekcijos nustatyta tvarka, kuriame nurodo, kokie dokumentai ar duomenys turi būti pateikti papildomai (tokiame pranešime nurodoma, iki kada turi būti pateikti dokumentai ar duomenys), ir informuoja, kad, nepateikus papildomų dokumentų ar duomenų per pranešime nurodytą terminą, bus priimtas sprendimas negrąžinti (neįskaityti) mokesčio ar ATP baudos permokos (skirtumo) ir pateikia priežastis.

Pagal ĮBĮ 11 str. 5 dalies 16 punktą (2013-03-28 įstatymo Nr. XII-208 redakcija, galiojanti nuo 2015-01-01 iki 2016-03-01) įmonės bankroto administratorius organizuoja ir kontroliuoja pajamų, gautų valdant, naudojant ir disponuojant bankrutuojančios įmonės turtu, ir sąnaudų apskaitą, taip pat įmonės bankroto proceso metu teisės aktų nustatyta tvarka sudaro ir teikia metinių ir tarpinių finansinių ataskaitų rinkinius, likvidavimo pradžios ir likvidavimo pabaigos finansines ataskaitas. Tais atvejais, kai įmonė nėra pateikusi mokesčių deklaracijų ir kitų dokumentų, administratorius privalo suteikti galimybę atitinkamoms institucijoms atlikti dokumentų patikrinimus ir revizijas duomenims, teiktiniams nepateiktose mokesčių deklaracijose ar kituose dokumentuose, nustatyti.

Iš MAĮ 87 straipsnio 5 ir 6 dalyse ir ĮBĮ 11 straipsnio 5 dalies 16 punkte nustatyto reglamentavimo matyti, kad jame yra įtvirtintos atitinkamos mokesčių administratoriaus ir bankrutuojančios įmonės administratoriaus teisės bei pareigos. Mokesčių administratoriui suteikta teisė patikrinti mokesčių mokėtojo prašymo grąžinti mokesčio permoką pagrįstumą. Įmonės bankroto administratoriui nustatyta pareiga suteikti galimybę mokesčių administratoriui

atlikti dokumentų patikrinimus ir revizijas duomenims, teiktiniems nepateiktose mokesčių deklaracijose ar kituose dokumentuose, nustatyti. Iš aptartų teisės aktų nuostatų darytina išvada, kad pareiga įrodyti prašymo grąžinti mokesčio permoką pagrįstumą tenka bankrutuojančios įmonės administratoriui, o, jam šios pareigos neįvykdžius, įmonė praranda teisę į mokesčio permoką.

Nagrinėjamos bylos atveju matyti, jog mokesčių administratorius, nagrinėdamas Pareiškėjos prašymą ir nustatęs, kad Pareiškėja nėra pateikusi visų privalomų pateikti deklaracijų, vadovaudamasis Taisyklių 17 punktu, 2016-03-07 raštu Nr. (17.17-40) RES-42775 nurodė Pareiškėjai pateikti nepateiktus privalomus pateikti dokumentus (duomenis): 1) finansinę atskaitomybę už 2010–2014 metus; 2) 2014 m. mokestinio laikotarpio metinę pelno mokesčio deklaraciją PLN204; 3) 2013 m., 2014 m. ataskaitų apie kontroliuojamuosius ir kontroliuojančius vienetus bei asmenis (FR0438 forma); 4) metinę A klasės išmokų, nuo jų išskaičiuoto ir sumokėto pajamų mokesčio deklaraciją (FR0573) už 2015 metus; 5) PVM deklaracijas (FR0600) už 2015 m. liepos mėn., rugpjūčio mėn.; 6) per EDS mokesčių administratoriaus įteiktu 2015-04-21 nurodymu NR. ()-115-836 nurodytus pateikti registrus FR0671, FR0672 už laikotarpį nuo 2015-05-01 iki 2015-08-15. Nors Pareiškėjos bankroto administratorius 2016-03-16 raštu Nr. 16-03-16-01 mokesčių administratoriui pateikė 2010–2015 m. finansinę atskaitomybę bei 2016-03-21 laišku el. paštu pateikė Pareiškėjos jam perduotų buhalterinių dokumentų sąrašą, iš kurio matyti, kad jam yra pateikti ne visi Pareiškėjos buhalteriniai dokumentai, Inspekcija nustatė, jog Pareiškėja mokesčių administratoriui nėra pateikusi:

1. 2015-07-01–2015-07-31 mokestinio laikotarpio PVM deklaracijos FR0600 formos, išregistruojamo (likviduojamo) asmens paskutinio mokestinio laikotarpio PVM deklaracijos FR0600 formos (nuo 2015-08-01 iki 2015-08-15).

2. 2014 m. mokestinio laikotarpio metinės pelno mokesčio deklaracijos PLN204 formos. 2015 m. metinės pelno mokesčio deklaracijos PLN204 formos nuo mokestinio laikotarpio metų pradžios iki bankroto procedūrų pradžios.

3. 2015 m. mokestinio laikotarpio metinės A klasės išmokų, nuo jų išskaičiuoto ir sumokėto pajamų mokesčio deklaracijos FR573 formos.

4. 2013 ir 2014 metų mokestinių laikotarpių ataskaitos apie kontroliuojamuosius ir kontroliuojančius vienetus bei asmenis FR0438 formų.

5. 2015-05-01–2015-05-31, 2015-06-01–2015-06-30, 2015-07-01–2015-07-30 ir 2015-08-01–2015-08-15 mokestinių laikotarpių gaunamų ir išrašomų PVM sąskaitų faktūrų registru FR0671, FR0672.

Taigi Pareiškėja nėra pateikusi mokesčių administratoriui mokesčių deklaracijų bei ataskaitų už laikotarpį, į kurį patenka ir laikotarpiai, kuriais, Pareiškėjos teigimu, atsirado mokesčio permoka, taip pat laikotarpiai po minėtos permokos susidarymo. Todėl, Komisijos vertinimu, esant MAĮ įtvirtintai nuostatai dėl permokos grąžinimo po atlikto nepriemokų įskaitymo, mokesčių administratoriui atsirado MAĮ 87 str. 6 dalyje nustatyta sąlyga prašyti Pareiškėjos pateikti bei patikrinti papildomus dokumentus, susijusius su prašymo grąžinti mokesčio permoką pagrįstumu, nes nepateikus minėtų deklaracijų ir ataskaitų, nėra galimybės nustatyti, ar per šį laikotarpį neatsirado Pareiškėjos mokestinė nepriemoka, kuriai padengti pagal MAĮ 87 str. 5 dalį turi būti įskaityta Pareiškėjos turima mokesčio permoka. Todėl mokesčių administratoriaus papildomas reikalavimas Pareiškėjai pateikti privalomas pateikti deklaracijas ir finansinės atskaitomybės dokumentus buvo pagrįstas ir teisėtas (su tokio reikalavimo pagrįstumu sutinkama ir LVAT praktikoje (2016-02-25 nutartis adm. byloje Nr. eA-182-438/2016)).

Komisija, remdamasi aukščiau nurodytu teisiniu reglamentavimu ir išnagrinėjusi byloje esančią medžiagą bei ją įvertinusi, daro išvadą, jog sutikti su išdėstyta Pareiškėjos pozicija dėl permokos grąžinimo nėra pagrindo. Teisės aktai aiškiai nustato mokesčių mokėtojo pareigas teisėtais ir pagrįstais įrodymais pagrįsti mokesčio permokos susidarymą (MAĮ 40 str., 87 str. 6 dalis), o bankroto administratorius, kuriam yra taikomi griežtesni reikalavimai dėl teisių ir

pareigų žinojimo (IBĮ 11 straipsnis), atstovaudamas įmonei, atlieka mokesčių mokėtojo funkcijas.

LVAT praktikoje (2016-02-25 nutartis adm. byloje Nr. eA-182-438/2016) laikomasi pozicijos, kad tokiu atveju, kai mokesčių administratoriui nėra pateiktos pagal teisės aktų reikalavimus privalomos pateikti deklaracijos, apyskaitos ar pan., turi būti vertinama, ar mokesčių mokėtojo atstovas (bankroto administratorius) veikė pagal savo galimybes, o tuo atveju, jeigu jis negalėjo pateikti deklaracijų dėl objektyvių priežasčių, permokos susidarymo pagrindumas turi būti vertinamas, remiantis visomis leistinomis įrodinėjimo priemonėmis (apskaitos dokumentais, faktinėmis aplinkybėmis, pas kitus ūkio subjektus esančiais dokumentais).

Ginčo byloje yra pateikta informacija, kad Pareiškėja iki 2016-03-17 nėra pateikusi visų teisės aktuose numatytų pateikti deklaracijų ir apyskaitų, o po bankroto bylos iškėlimo Pareiškėjos buvęs vadovas J. Kaukėnas bankroto administratoriui nepateikė dalies dokumentų, kuriuos jis privalėjo perduoti pagal IBĮ reikalavimus. Šios aplinkybės leidžia teigti, kad mokesčių administratoriaus nurodomi PVM permokos (skirtumo) grąžinimo pagrindumui nustatyti aktualūs dokumentai nebuvo pateikti dėl buvusio Pareiškėjos vadovo neveikimo, tačiau, Komisijos manymu, šių aplinkybių buvimas neleidžia teigti, jog Pareiškėjai turi būti grąžinta prašoma permoka.

Kaip jau aptarta anksčiau, pagal MAĮ 87 str. 6 dalį mokesčių administratorius turi įsitikinti, kad dėl mokesčių mokėtojo atliktų ūkinių operacijų susidarė mokesčio permoka (įstatymų leidėjas siekia užtikrinti, kad mokesčio permoka būtų reali ir apskaičiuota atitinkamų buhalterinės apskaitos ar kitų dokumentų pagrindu); mokėtojas neturi kitų įsiskolinimų, kuriems padengti pagal imperatyvius įstatymo reikalavimus pirmiausia turi būti panaudota turima mokesčio permoka, o, įgyvendindamas šias savo funkcijas, mokesčių administratorius gali reikalauti papildomų dokumentų, būtinų aptartoms aplinkybėms nustatyti. Pareiga įrodyti permokos realumą tenka mokesčių mokėtojui (disponuojančiam informacija apie vykdytas ūkines operacijas, santykius su kitais ūkio subjektais), o ne mokesčių administratoriui (nes jis aptarta informacija, išskyrus deklaracijose ir apyskaitose deklaruotus suvestinius duomenis, nedisponuoja). Mokesčių mokėtojas savo poziciją dėl permokos realumo, nepriemokų nebuvimo (taip pat informaciją apie mokestinius laikotarpius, už kuriuos nėra pateiktos būtinos deklaracijos ir apyskaitos) turi teisę grįsti bet kokia leistina įrodomąja medžiaga. Komisijos vertinimu, Pareiškėjos bankroto administratorius šios pareigos neįvykdė, apsiribodamas teiginiais, kad mokesčių administratoriaus prašomi pateikti dokumentai bankroto administratoriui nebuvo perduoti Pareiškėjos buvusio vadovo, tačiau jokių kitų aktyvių veiksmų, kuriais būtų siekiama įrodyti aplinkybes, reikalingas mokesčio nepriemokai / skirtumui pagrįsti, ar sudaryta galimybė mokesčių administratoriui susipažinti su duomenimis ir informacija, susijusia su tais mokestiniais laikotarpiais, už kuriuos nebuvo pateiktos mokesčių deklaracijos / apyskaitos (IBĮ 11 str. 5 d. 16 punktas), neatliko.

Pasisakant dėl Pareiškėjos atstovo pozicijos, jog Inspekcija nėra jos kreditorių sąrašė, kas patvirtina, kad ji neturi įsiskolinimų Inspekcijai, pažymėtina, jog mokesčių administratorius turi teisę savo reikalavimus pareikšti, remdamasis atitinkamų dokumentų (deklaracijų, sprendimų, apyskaitų), remiantis kuriais susidarė mokėtojo nepriemokos, pagrindu. Todėl mokėtojui nepateikus būtinų deklaracijų, registų, apyskaitų, aplinkybė, jog Inspekcija nėra kreditorių sąrašė, nepareiškusi kreditorinių reikalavimų, nėra pagrindu konstatuoti, kad mokėtojas neturi nepriemokų, kurios galimai atsirastų mokėtojui pateikus mokesčių administratoriui informaciją apie tam tikro laikotarpio veiklos rezultatus patvirtinančias mokesčio deklaracijas ir apyskaitas.

Komisijos vertinimu, ūkio subjekto bankroto procedūra yra specifinė įmonės procedūra, tačiau ji nesudaro pagrindo, tokį statusą turinčiam ūkio subjektui, siekiančiam susigrąžinti deklaruotą mokesčio permoką (skirtumą), taikyti kitokias permokos (skirtumo) grąžinimo taisykles nei kitiems mokesčių mokėtojams, priešingu atveju, būtų pažeistas mokesčių mokėtojų lygybės principas (MAĮ 7 str.). Taigi, kitaip vertinant įmonės bankroto administratoriaus pareigas, susidarytų situacija, kai netinkamai mokestines pareigas vykdžiusių mokesčių mokėtojų padėtis taptų geresnė už mokesčių mokėtojų, vykdančių savo pareigas pagal teisės

aktus ir tinkamai bei laiku teikiančių visus finansinės atskaitomybės dokumentus ir deklaracijas. Atsižvelgiant į aptartas aplinkybes, darytina išvada, jog Pareiškėja, nepateikusi visų privalomų pateikti mokesčių administratoriui deklaracijų ir kitų dokumentų, neįrodė prašomos grąžinti permokos pagrįstumo, t. y. jog neturi priešpriešinių vienaarūšių įskaitymų, todėl Inspekcija pagrįstai atsisakė grąžinti Pareiškėjai jos prašomą mokesčio permoką (skirtumą).

Apibendrinama tai, kas išdėstyta, Komisija konstatuoja, kad Inspekcija priėmė teisingą ir pagrįstą sprendimą, vadovaudamasi byloje susiklosčiusiomis faktinėmis ir teisinėmis aplinkybėmis, todėl šis sprendimas tvirtintinas, o Pareiškėjos skundas atmestinas.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 str. 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2016-03-22 sprendimą Nr. 331A-23450.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokesčio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Veršelienė

Komisijos nariai

Martynas Endrijaitis

Rasa Stravinskaitė

Lina Vosyliene